

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. "Пиротска" № 7

тел./факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

Изх. № 10/11.02.2016г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Г. № 52/к-п. 10/15г.
Дата 12.02.16г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 10 ОТ 2015 Г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 19 януари 2016 г. Съюзът на юристите в България е конституиран като заинтересована страна по конституционно дело № 10 от 2015 година, образувано по искане на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на разпоредбите на чл. 29, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 и на чл. 30, ал.1 от Закона за адвокатурата.

Съюзът на юристите в България изразява следното становище:

В искането на главния прокурор се твърди, че горепосочените разпоредби влизат в противоречие с основни конституционни начала – принципът на правовата държава (чл. 4, ал. 1 КРБ), принципът на върховенство и непосредствено действие на основния закон (чл. 5, ал. 1 и ал. 2 КРБ) и принципът за независимост на съдебната власт (чл. 117, ал. 2 КРБ).

Атакуваните разпоредби на чл. 29, ал. 2, 3 и 4 ЗА уреждат възможността на членовете на адвокатурата да инициират проверка, съвместно с представител на съответния орган на съдебната власт или административна институция, при случай на нарушаване на разпоредбата в чл. 29, ал. 1 (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) ЗА, който гласи:

Чл. 29. (1) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) Пред съда, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби в страната адвокатът или адвокатът от Европейския съюз е приравнен със съдията по отношение на дължимото му уважение и му се дължи съдействие като на съдия.

В КРБ няма текст, който да лишава гражданите и юридическите лица от

правото им на жалби и сигнали. Конституцията не предвижда, ограничение за лицата, които могат да сезират ВСС и Инспектората към ВСС за нарушения на магистрати, както и да забранява изрично на адвокатурата да провежда свои проверки, при сигнал за нарушение по чл. 29, ал. 1 ЗА при нарушаване правата на адвокати.

Също така в чл. 29 ЗА не се споменава, че извършването на проверка се предвижда да се осъществи единствено от представителя, излъчен от Адвокатурата, а съвместно с представител на административния орган или органа на съдебна власт, към чийто представител е подаден сигнал за нарушение по чл. 29, ал. 1 ЗА. Предвижда се еднолично извършване на проверка от страна на представител на адвокатурата, единствено когато в упоменатия 7-дневен срок не бъде излъчен представител от административния орган или органа на съдебна власт.

Законът за адвокатурата точно и еднозначно определя правомощията на адвокатския съвет след извършване на проверката. Ясно е разписано, че на базата на събраните доказателствени материали, адвокатският съвет може единствено да **предложи** на съответния орган да образува дисциплинарно производство или да наложи дисциплинарно наказание. По никакъв начин тези разпоредби не конкурират ВСС и Инспектората към ВСС и не създават „още един орган, който да извършва действия, свързани с реализиране на дисциплинарна отговорност на магистратите“, т.е. не засягат независимостта на съдебната власт.

Чл. 29 ЗА не позволява извършването на цялостна проверка на дейността на магистрат или на постановените актове, плод на независимото вътрешно магистратско убеждение. Той позволява проверка, единствено свързана с поведението му към адвокат или адвокат от Европейският съюз, т.е. дали към адвоката е било оказано уважението и съдействието, както предвижда разпорежда чл. 29, ал. 1. Никъде в текстовете на ЗА не се споменава, че адвокатурата има право да извършва цялостна проверка на магистрат.

Според КРБ и ЗСВ всяко лице може да подаде сигнал за неправомерно поведение на магистрат. Чл. 29 не само, че не противоречи на чл. 117, ал. 2 КРБ, но и е в помощ на съдебната власт, защото действа като един своеобразен филтър за сигналите, които биха приели вид на предложение по чл. 30, ал. 1 ЗА, единствено след извършване на проверка и преценка на базата на събраните доказателства дали наистина има акт на неуважение или не е оказано нужното съдействие към член на адвокатурата.

В разпоредбата на чл. 30, ал. 1 не е прогласено овластяване адвокатския съвет да налага наказания на даден магистрат, който е нарушил нормата на чл. 29, ал. 1. Адвокатурата единствено може да прецени, на база събраните материали от съвместната проверка, дали да сигнализира за нарушение по чл. 29, ал. 1 ЗА, от страна на магистрат – съдия, прокурор, следовател или от разследващ полицаи, разследващ митнически служител или служител в административен орган или служба. При това адвокатският съвет може да подаде сигнал единствено до административния ръководител на органа на съдебна власт или административния орган. Това не означава, че ръководителят директно получава правото или е длъжен да налага

дисциплинарно наказание или да образува дисциплинарно производство.

Адвокатският съвет не е в роля на решаваща институция, която да налага дисциплинарно наказание или да образува дисциплинарно производство, а може единствено да подаде предложение до съответния административен ръководител. Твърдението, че „Поставянето на адвокатския съвет, чрез ЗА, в позицията да преценява дали орган на съдебната власт или разследващ орган е имал виновно поведение при взаимодействието си с адвокат, надхвърля конституционната делегация по чл. 134, ал. 2 КРБ, която се отнася до организацията и дейността на адвокатурата.” е несъстоятелно, тъй като ЗА не е само устройствен закон, той регламентира дейността, включително правата и задълженията на адвоката, както и на органите на адвокатурата. Атакуваните текстове по никакъв начин не надвишават правата, които има всеки адвокат - и като адвокат, и като гражданин, - да осъществява правото си на сигнали и жалби. Дори напротив – чрез разпоредбите на чл. 29, ал. 2, 3 и 4, и чл. 30, ал. 1 ЗА предоставя на адвокатурата правото да окаже помощ на компетентните органи, в чиято юрисдикция е оказването на контрол над магистрати. Чрез атакуваните членове от Закона за адвокатурата адвокатският съвет няма право да извършва цялостна проверка на представители на съдебната власт, а само да извърши проверка относно обстоятелства, касаещи неправилно отношение спрямо адвокат или адвокат от Европейския съюз. Имайки предвид, че магистрати могат директно да наказват адвокати с административни наказания, да ги отстраняват от зала, при това без да бъде извършена проверка, правото на проверка на адвокатския съвет по-скоро е в полза на ВСС, предавайки само проверените сигнали за нарушение на чл. 29, ал. 1 ЗА.

И не на последно място, атакуваните текстове съществуват още от приемането на Закона за адвокатурата (обн, ДВ, бр. 55 от 25.06.2004 г.) и до този момент не са създавали напрежение между адвокати и магистрати, нито между Адвокатурата и органите, чиито представители са били обект на проверка за нарушение на чл. 29, ал. 1 от ЗА.

По горните съображения, Съюзът на юристите в България намира, че искането на Главния прокурор на Република България е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(ВЛ. СЛАВОВ)

